

## RESSÒ DE LA PARAULA

# Variacions sobre l'amor ressuscitat (IV)

**C**om diem, «cadascú estimarà amb tot el que és i fa, sigui el que sigui». I com que també som «carn», i la nostra carn també ressuscita («creiem en la resurrecció de la carn»), doncs l'amor ressuscitat haurà de ser «encarnat».

Què vol dir «amor encarnat»? En el nostre llenguatge fem servir les paraules «carn» o «encarnat» amb significats una mica diferents.

En primer lloc, quan diem «crec en la resurrecció de la carn» volem dir que creiem i esperem que el nostre cos ressuscitarà, com el de Crist. En aquest sentit, per l'amor ressuscitat estimem amb el cos i en el cos. El nostre cos, en efecte, és lloc i instrument d'amor. El cos del qui ha ressuscitat en Jesucrist per la fe i el baptisme és un sagrament d'amor, és presència i oferiment d'amor.

Segons aquest significat, no podem evitar recordar com estan de lluny d'aquesta visió moltes conductes centrades en el cos humà, que veiem cada dia: en el món de la imatge, en el dels enfrontaments (violència, tortura...), en el de la sexualitat, en el de la medicina... Que n'és de difícil veure l'amor ressuscitat en determinades maneres d'entendre i viure la sexualitat! En canvi, quina transparència d'amor pot haver-hi en unes mans que acaronen amb delicadesa i en uns braços que estrenyen sincerament l'amic! Però també, quin sacrilegi contra l'amor hi ha en el bes de Judes! (Lc 22,47-48), i quin sagrament d'amor hi ha en el cap de sant Joan reclinat sobre el pit de Jesús! (Jn 13,25). Perquè el factor decisiu no és el gest del cos, sinó l'amor ressuscitat que posem en el gest.

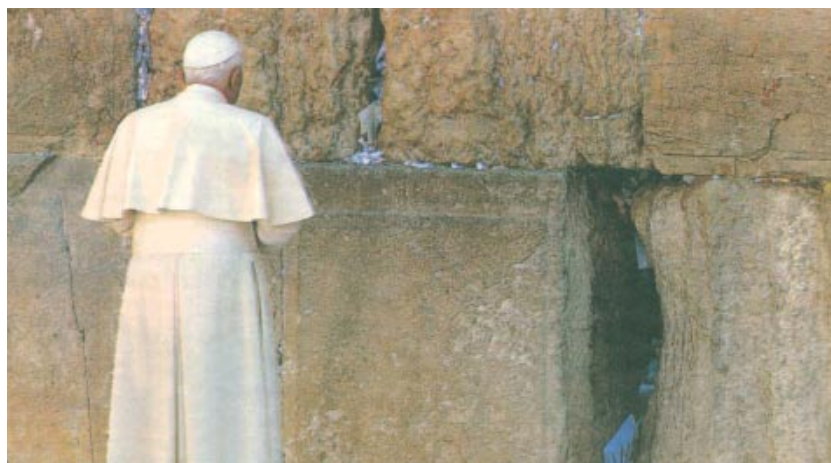
**A**les trobades del Ressuscitat amb els seus deixebles es nota un desig constant de Jesús de mostrar que Ell tenia un veritable cos, que es podia veure i tocar. Més encara, que era el mateix cos que tenia abans de la seva mort, tot i que amb altra forma. Aleshores tots els seus gestos corporals esdevenien així sagraments d'amor ressuscitat (com ara, els àpats amb els deixebles).

—El nostre cos té múltiples exigències, que ens reclamen tothora (alimentació, comoditat, plaer). Però l'amor ressuscitat és tan fort que transforma les exigències en vehicle de donació, d'afecte, de servei, oferiment i lloança...

—El nostre cos, per ell mateix, no és més que allò que troben els ulls del metge, una complexa combinació de cèl·lules i reaccions fisicoquímiques. Però l'amor ressuscitat fa que el cos esdevingui presència d'amor personal.

—El nostre cos segueix la llei del creixement i de la progressiva degradació fins a la mort. Però l'amor ressuscitat canvia aquesta trajectòria en un camí ascendent vers la plena joventut.

De moment vivim en l'ambigüitat. Sant Pau ens deia, emprant el futur, «Ell transformarà el nostre pobre cos i el configurarà al seu cos gloriós» (Fl 3,21); però també en present «no sabeu que el vostre cos és temple de l'Esperit Sant?» (1Co 6,19). Avui doncs, «(estimant) glorifiqueu Déu en el vostre cos!» (1Co 6,20).



## Un viatge apostòlic per a la pau i la convivència

► El viatge que Benet XVI realitzà a Jordània, Israel i els territoris palestins del 8 al 15 d'aquest mes de maig fou realment un viatge per a la convivència i per a la pau entre les tres grans religions monoteistes: jueus, cristians i musulmans. El Sant Pare desitjava que aquest pelegrinatge seu a Terra Santa fos un servei a la pau en aquella zona plena de tensions i fos també un motiu d'esperança i d'encoratjament per a les comunitats cristianes de la zona. El Sant Pare demanà el recolzament espiritual de tota l'Església. Els bisbes catalans varen demanar, amb motiu de la reunió celebrada a Tarragona els dies 5 i 6 de maig, que aquells dies totes les comunitats cristianes acompanyessin espiritualment Benet XVI en el seu pelegrinatge. (Foto: Benet XVI pregant el dia 12 de maig al Mur de les Lamentacions, a Jerusalem).

## ELS BISBES DE CATALUNYA

# Reclamem respecte per al Sant Pare

**E**ls bisbes de Catalunya en el comunicat final de la reunió (5-6/05/2009) parlaven del Sant Pare dient: «Fem plenament nostres els seriosos esforços de reconciliació que està duent a terme Benet XVI: amb una porció de l'Església catòlica recentment esquinçada, amb els germans cristians ortodoxos i reformats, i ara, amb els nostres germans grans en la fe d'Abraham, i també amb els musulmans.

»Volem agrair de cor al papa Benet el seu coratge d'obertura als altres, de cercar sempre l'aclariment de tot malentès i d'intentar superar, amb l'ajuda de Déu i de la raó humana, els més grans conflictes històrics, culturals, religiosos... que divideixen avui els homes. Caldrà més perspectiva històrica per valorar els efectes d'aquests grans esforços de reconciliació que Benet XVI estén a àmbits no cristians i, fins i tot, no religiosos, com ara la cultura laïcista occidental.

»Davant les polèmiques que han sorgit, els bisbes de Catalunya volem remarcar que l'actitud del Sant Pare ha estat en tot moment, i des de l'inici del seu pontificat, de plena franquesa, hu-

mitat i transparència. El seu exemple reviu al nostre món la figura del Bon Pastor, sempre mansuet: Jesús. Alhora, com Jesús, defugint tota intolerància, no deixa mai de tenir un pensament lliure, fidel a ell mateix i a la seva missió i lleial amb els homes, pensament que topa sovint amb el nostre món fortament mediatitzat per interessos de diferents signes. La seva veu, però, ha estat i és, en tot moment, una veu de pau. Ha trobat sovint, en canvi, la resposta de la intolerància, del pensament excloent i tancat al diàleg, de la reacció desproporcionada. D'acord amb els drets a la llibertat d'expressió i a no ser discriminat, drets que són cabdals en la nostra societat moderna, els bisbes de Catalunya reclamem per al Sant Pare, si més no, l'obsequi d'una mateixa resposta: el respecte.

»I a tots els fidels, els Bisbes els demanem un acompanyament proper i confiat a qui és ara el nostre Pastor; en primer lloc, amb la pregària a Déu Nostre Senyor, però també amb l'atenció als seus gestos i paraules i amb l'afecte».

## Canonització del germà Rafael



► El diumenge 11 d'octubre de 2009, el Sant Pare canonitzarà el beat Rafael Arnáiz, conegut com el «Germà Rafael» (en la foto), que fou un dirigent de l'apostolat seglar i entrà a la Trapa de San Isidre de Dueñas (Palència). Morí l'any 1938, després de viure només 18 mesos a la Trapa. Joan Pau II el beatificà l'any 1992, proposant-lo com a «model per a tots els joves del món». Són molt coneguts els seus escrits espirituals.

## DIUMENGE DE PENTECOSTA

### ▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts.

Lavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.

Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «¿No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, ¿com és que cadascú de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües».

### ▶ Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

Beneix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de les vostres criatures. R.

Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

### ▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

(La segona lectura, aquest any B, pot ser: Ga 5,16-25)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, encara que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

### ▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-23)

(L'Evangelí, aquest any B, pot ser: Jn 15,26-27; 16,12-15)

Al vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdoneu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

### ▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 2,1-11)

Al llegar el día de Pentecostés, estaban todos reunidos en el mismo lugar. De repente, un ruido del cielo, como de un viento recio, resonó en toda la casa donde se encontraban. Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se repartían, posándose encima de cada uno. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en lenguas extranjeras, cada uno en la lengua que el Espíritu le sugería.

Se encontraban entonces en Jerusalén judíos devotos de todas las naciones de la tierra. Al oír el ruido, acudieron en masa y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propio idioma. Enormemente sorprendidos, preguntaban: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partos, medos y elamitas, otros vivimos en Mesopotamia, Judea, Capadocia, en el Ponto y en Asia, en Frigia o en Panfilia, en Egipto o en la zona de Libia que limita con Cirene; algunos somos forasteros de Roma, otros judíos o prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las maravillas de Dios en nuestra propia lengua.»

### ▶ Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran / y vuelven a ser polvo; / envías tu aliento, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras. / Que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.



La vinguda de l'Esperit Sant. Pintura d'El Greco (fragment). Museu del Prado. Madrid

### ▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 12,3b-7.12-13)

(La segunda lectura, en este año B, puede ser: Ga 5,16-25)

Hermanos: Nadie puede decir «Jesús es Señor», si no es bajo la acción del Espíritu Santo. Hay diversidad de dones, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de funciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. En cada uno se manifiesta el Espíritu para el bien común.

Porque, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

### ▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

(El Evangelio, en este año B, puede ser: Jn 15,26-27; 16,12-15)

Al anochecer de aquel día, el día primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros.» Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo.» Y, dicho esto, exhaló su aliento sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos.»

## COMENTARI

### Eclesiodiversitat

Un concepte important dins les ciències biològiques és el terme *biodiversitat*, puix que la diversitat juga un paper clau en l'equilibri de la vida. La biodiversitat, doncs, és el gran tresor que compartim, que ens ajuda a créixer i a mantenir un equilibri global. A partir d'aquest concepte de la natura, un científic i teòleg laic, el Dr. Josep Galceran, ha proposat un nou terme teològic per dinamitzar la vida de la comunitat cristiana: *l'eclesiodiversitat*. Val la pena reflexionar sobre aquest terme *eclesiodiversitat*, justament, en la diada de la Pentecosta.

Quan volem que els altres siguin com nosaltres i que pensin el mateix, ens fa mal a tots, perquè aquesta pretensió no ve d'un desig de comunió, sinó d'una mentalitat tancada, de la prepotència i d'un protagonisme errat. Aquest tancament ens fa sentir malament a tots i ens porta a malversar molta energia espiritual.

A l'Església, guiada per l'Esperit, hem de sumar i no restar. Ens hem d'entendre i cooperar, mitjançant el diàleg eclesial. Hem d'alegrar-nos de les capacitats dels altres, veure que tothom és necessari i que en-

tre tots ho fem tot. Ens hem d'estimar i tenir cura de la comunió de la unitat en la diversitat. Aquesta comunió es manifesta com un dels grans signes de la presència del Crist ressuscitat.

Pentecosta és el do de l'Esperit que fa possible aquesta *eclesiodiversitat* que necessitem amb urgència. Ell és el *Defensor* que ens acompanya vers la veritat plena i produeix en nosaltres els seus fruits: la caritat, el goig i la pau. Gràcies a la Pentecosta el futur està obert...

Ramon Prat i Pons



### LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Es repren el temps de durant l'any. Setmana IX

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): Tb 1,3;2,1a-8 / SI 111 / Mc 12,1-12 ■ **dimarts**: Tb 2,9-14 / SI 111 / Mc 12,13-17 ■ **dimecres**: Tb 3,1-11a.16-17a / SI 24 / Mc 12,18-27 □ **dijous**: Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / SI 39 / Lc 22,14-20 ■ **divendres**: Tb 11,5-17 / SI 145 / Mc 12,35-37 ■ **disabte**: Tb 12,1.5-15.20 / Tb 13,2-8 / Mc 12,38-44 □ **diumenge** vinent, la Santíssima Trinitat (lit. hores: 2a setm.): Dt 4,32-34.39-40 / SI 32 / Rm 8,14-17 / Mt 28,16-20.

## CENT ANYS DE LA SETMANA TRÀGICA

## El ressò dels fets en les pastorals dels bisbes

Acabada la «Revolució de juliol», les protestes en contra dels estralls i violències de la Setmana Tràgica es multiplicaren, essent particularment destacable la mostra de rebuig exposada pel vicari capítular de Barcelona, monsenyor Ricard Cortès (bisbe titular d'Eudòxia), que adreçà a Antoni Maura, president del Consell de Ministres. Semblantment, el bisbe de Vic, Josep Torras i Bages, autor de la pastoral *La glòria del martiri* (18 agost 1909), tot escrivint al cardenal caputxí Vives i Tutó, es planyia per la destrucció a Manresa, en el territori del seu bisbat, dels menjadors per a obreres de les Serventes del Sagrat Cor (que acabaven de fundar el 1908 a la capital del Bages), així com del monestir de les caputxines i

del col·legi de les monges de l'Ensenyança o Les-tonnac.

Per la seva banda, el papa Pius X trameté a través del cardenal Vives una especial benedicció als frares caputxins i als tercerols de Catalunya i, alhora, uns mots de consol al poble fidel de Barcelona a través d'una carta adreçada al bisbe Ricard Cortès, que fou reproduïda en els butlletins diocesans i, àdhuc, en les pàgines de la revista *Razón y Fe* publicada per la Companyia de Jesús, que, en aquells anys, gaudia d'una gran difusió i abast.

Fra Valentí Serra de Manresa  
Arxiver dels caputxins de Catalunya

## Amor de Madre

Harriet Isabel Beecher-Stowe, escritora estadounidense, antiesclavista, autora de la célebre novela *La cabaña del tío Tom* y de *Poemas religiosos*, decía:

—«Hay un montón de cosas agradables que Dios nos puede dar dos veces; pero madre... no nos da más que una».

Rabindranath Tagore, Premio Nobel, decía según traducción de Zenobia Camprubí, esposa del Nobel J.R. Jiménez:

—«El niño encuentra a su madre cuando sale de su vientre. Ahora que estoy separado de ti, echado de tu casa, ¡qué bien te veo tu rostro!... Diré tu nombre en mi soledad y como un niño que llama a su madre cien veces contento sólo con decir «Madre».

La madre es imagen de Dios, porque:

—es reposo y acogida para la vida del niño;  
—es gozo y alegría para su corazón;  
—es serenidad y paz para su espíritu.

El amor de madre es el más limpio, el más desinteresado y el más profundo que hay en el mundo.

San Juan de la Cruz afirmaba: «Un solo acto de amor puro da más gloria a Dios y es más útil a toda la Iglesia que todas las demás obras reunidas».

J. M. Alimbau

## SANTORAL

**31. ✠ Diumenge de Pentecosta.** Visitació de la Mare de Déu; santa Peronella (Petronila), vg.; sant Pasqual, diaca.

**1. Dilluns.** Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic; sant Ignasi (Íñigo), abat castellà; sant Flor.

**2. Dimarts.** Sant Marcel·lí i sant Pere, mrs. romans (s. IV). Sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs. venerats a Girona; sant Eugeni I, papa (654-657); sants Potí, Blandina i companys, mrs. a Lió.

**3. Dimecres.** Sant Carles Luanga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887); sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova; sant Justí, mr. a Burgos; santa Oliva, vg.; sant Joan Grande, rel. hospitalari.

**4. Dijous.** Jesucrist, Gran Sacerdot per sempre; sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; santa Clotilde, rei-

na francesa; sant Francesc Caracciolo, prev., fund. Caracciolins (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe; santes Noemí i Rut, sogra i nora, segons la Bíblia.

**5. Divendres.** Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda; sant Sanç (Sancho), noi mr. a Còrdova; santa Zenaida, vg.

**6. Dissabte.** Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstratencs (Opraem, 1120); sant Artemi, l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.; sant Marcel·lí Champagnat, prev., fund. Gns. maristes (FSM, 1817); sant Bertran d'Aquilea, bisbe. Beat Josep M. Peris (1889-1936, nat a Cincorres, bisbat de Tortosa), mr., rector del Seminari de Barcelona.

## INTENCIONS DEL SANT PARE (juny)

**General:** Perquè l'atenció internacional a les nacions més pobres susciti una ajuda concreta, en especial per alleujar-les de l'acaplament del pes del deute extern.

**Missionera:** Perquè les Esglésies particulars que treballen a les regions assolades per la violència siguin sostingudes per l'amor i la proximitat concreta de tots els catòlics del món.

## ENTREVISTA



► NÚRIA CHINCHILLA

## Conciliació laboral

Es celebraran unes jornades de reflexió sobre *Família i valors humans i cristians*, organitzades per la Delegació de Pastoral de la Família de Barcelona. Es van tractar tres grans temes al voltant de la família: política, treball i mitjans de comunicació. Entre els experts hi van participar el cardenal Ennio Antonelli, president del Pontifici Consell per a la Família i la Vida; i la professora de l'IESE M. Núria Chinchilla, mare de família i experta en el tema de conciliació treball-família.

## Per què podem considerar com a bo el model de família que proposa l'Església?

Perquè és l'únic d'acord amb la llei natural: ofereix estabilitat per als esposos, marcs de referència masculí i femení per als fills, i és el context d'humanització per excel·lència, la qual cosa garanteix el creixement sostenible per a tots els seus membres i per a la societat en què vivim.

## Què cal que faci una família si detecta que entra en crisi?

Entendre-la com a una oportunitat de millora i posar-se en mans d'un bon expert en orientació familiar. Aquest els ajudarà a fer una bona diagnosi de les causes de la situació que els fa patir, els guiarà en les passes a fer per recuperar la seva capacitat d'estimar i d'estimar-se, i tornaran a lluitar per construir una sana i il·lusonant relació conjugal o paternofamiliar.

## La conciliació laboral és la gran assignatura pendent. Quines breus orientacions es podrien fer?

La conciliació entre la vida laboral, familiar i personal comença per la persona, que ha de ser capaç de conciliar-se amb ella mateixa. Continua amb la família, que ha de prioritzar els àmbits en què cadascú dels seus membres és insubstituïble a cada moment i responsabilitzar dels diferents encàrrecs domèstics. Tot seguit hi ha l'empresa, que ha de ser flexible i familiarment responsable per facilitar que els treballadors puguin refiar-se els uns dels altres i responsabilitzar-se dels seus fills o pares dependents. Finalment, les lleis han de donar suport a les famílies amb fills i persones grans dependents, així com a les empreses conciliadores, a més d'ajudar a la racionalització dels horaris actuals per acostar-los a Europa.

Òscar Bardají i Martín

## El apostolado «indivisible» de Pedro y Pablo



En el año 416 el papa Inocencio I envió una carta al obispo de Gubbio (Italia), en la que de una manera contundente afirma: «Ningún apóstol ha propagado el cristianismo a Occidente, a no ser Pedro y Pablo, su compañero indivisible». «Ellos fueron los fundadores de la Iglesia Romana». Esas frases, que podría parecer que excluyen a otros fundadores, no quieren decir que todas y cada una de las iglesias (diócesis) de Occidente fueran creadas personalmente por san Pedro o por san Pablo, sino que el apostolado de los fundadores de la Iglesia de Roma se extiende por todas las iglesias de occidente y, a la vez, las fundamenta. El mismo san Pablo afirma: «Formamos un edificio construido sobre el fundamento de los apóstoles que tiene al mismo Jesucristo como piedra angular» (Efesios 2,12-22). Con semejantes palabras, el tercer sucesor de Pedro, el papa Clemente I (año 88-97), afirma: «Los apóstoles han recibido la buena noticia (el evangelio) por medio de Jesucristo... Por tanto Cristo viene de Dios y los apóstoles de Cristo. Éstos predicaron en las ciudades, y así se establecieron las primeras comunidades de cristianos, en las cuales el Espíritu Santo ha hecho surgir obispos y diáconos para los futuros creyentes» (Carta a los Corintios 4,2,1-4). También el gran mártir y obispo de Antioquia (años 110-117) repite una y otra vez en sus famosas cartas: «Quien obedece a su obispo, no le obedece a él, sino al Padre de Jesucristo, que es el obispo que vela y cuida de nosotros (Carta de los de Magnesia 5,2). Se establece, por tanto, una cadena que une a Dios Padre con Cristo, y Éste con el apóstol fundador, y sobre este último se fundamenta la serie de obispos o la «sucesión apostólica». Por tanto, las iglesias o diócesis de Occidente sólo tienen —según expresión de los Santos Padres— el «apostolado» fundador y unificado de san Pedro y san Pablo. Ellos serán considerados los fundadores de la Roma eclesiástica, como los míticos Rómulo y Remo —alimentados por una loba— representan el origen de Roma en el Palatino.

J.M. Martí i Bonet

# AGENDA

## CRÒNICA



**Trobada europea del catecumenat.** Es va celebrar del 30 d'abril al 4 de maig a Viena, amb la participació de 22 delegacions d'Europa occidental, i sobretot oriental. Hi havia també els delegats de Barcelona, Pamplona, Girona, Getafe i Sant Feliu de Llobregat, Mn. Jordi d'Arquer. El tema de reflexió va ser el de la integració, tractat des de les perspectives sociològica, pastoral i teològica. També hi hagué temps per conèixer experiències en marxa sobre la integració dels creients i dels nous batejats en les comunitats cristianes.

**Trobada amb els capellans joves de la diòcesi.** El passat dia 11 de maig el bisbe Agustí es va trobar un cop més amb els preveres recentment ordenats, en aquesta ocasió a l'ermita de la Mare de Déu de Brugués (Gavà), aprofundint la figura de sant Pau a partir del document dels bisbes de la CET «Pau, apòstol del nostre poble».

## AGENDA

**Els reptes del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat avui.** 11 de juny, 20.30 h. L'Escola Santa Magdalena de Teologia i Pastoral organitza aquesta xerrada a càrrec del bisbe Agustí, després del primer quadrienni de la nova diòcesi, per reflexionar sobre el present i el futur de la tasca pastoral, social i cultural, especialment a la comunitat espluguina. Sala gran del Casal de Cultura Robert Brillas, c/ Àngel Guimerà 38, Esplugues de Llobregat.

**Reunió del Consell Pastoral Diocesà.** El 6 de juny tindrà lloc la darrera

## ESGLÉSIA DIOCESANA



**Trobada Pasqual Vicaria del Penedès-Anoia-Garraf.** Va ser el passat 10 de maig a les 18 h a l'església de Santa Maria de la Geltrú. L'acte va consistir en una Eucaristia presidida pel bisbe Agustí Cortés, durant la qual es van presentar les realitats més significatives de cada arxiprestat: El projecte de venda social a Garraf; la visita pastoral a Anoia; l'ordenació de Mn. Agustí Roig a Vilafranca; la trobada d'agents pastorals a Piera-Capellades. També es va fer un resum dels treballs sobre els objectius pastorals a les diferents parròquies.

reunió d'aquest organisme diocesà que aplega laics, religiosos, religioses, diaques i preveres amb el bisbe Agustí, amb funcions consultives per al treball pastoral a l'església local. Després de gairebé cinc anys de vida de la diòcesi, s'obrirà el procés de renovació d'aquest Consell, de cara al curs vinent.

**Aplec de la Salut.** 1 de juny. L'Associació d'amics de les tradicions de Sant Feliu de Llobregat organitza un any més aquest popular aplec a l'ermita de la Salut. Començarà amb el repic de campanes a les 9 h a la Catedral de Sant Llorenç i a continuació s'iniciarà el trasllat de la imatge cap a l'ermita, on es farà el pregó. A les 12 h hi haurà la missa, presidida pel bisbe Agustí. Amb la ballada de sardanes continuarà la celebració fins a l'entrada de la Mare de Déu a l'ermita, a les 17.30 h.

**115 anys del col·legi Sant Miquel Arcàngel a Molins de Rei.** L'escola,

dels Fills de la Sagrada Família, celebra enguany aquest aniversari amb diverses iniciatives. El proper 6 de juny hi ha el Festival solidari, al Foment Cultural i Artístic, que recollirà fons per a l'ONG Manyanet Solidari. Diumenge 7 de juny s'inaugurarà a l'escola la nova 1a planta d'ESO i el bisbe Agustí presidirà l'eucaristia a la parròquia de Sant Miquel. Una actuació castellera clourà la festa a la plaça de l'Església.

**800 anys de la parròquia de Sant Miquel Arcàngel (Molins de Rei).**

Diumenge 14 de juny culminaran tots els actes de celebració amb una missa al temple parroquial a les 12.15 h, presidida pel bisbe Agustí i concelebrada per tots els mossens vinculats a la parròquia que hi puguin assistir. Un dinar de germanor al col·legi Sant Miquel clourà la diada, que vol ser una celebració popular i molt participada; els tiquets per participar-hi es poden adquirir al despatx parroquial.

## ESPIRITUALITAT



**Exercicis-convivències per a joves a Gisclareny.** Les Delegacions Diocesanes de Pastoral Vocacional i de Pastoral de Joventut de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat organitzen uns exercicis-convivències per a joves a Gisclareny del 18 al 23 d'agost. El lema d'enguany és «Néixer de nou com sant Pau». Aniran a càrrec de Mn. Francesc Mestre, Mn. Joan Pere Pulió, Mn. Agustí Panyella, Mn. Josep M. Turull i el P. Jordi Clot. La inscripció serà oberta fins al 18 de juliol. Més informació i inscripcions: Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, telèfon 936 327 630. a/e: [secretaria@bisbatsantfeliu.org](mailto:secretaria@bisbatsantfeliu.org).

## FORMACIÓ

**IV Curset de formació interreligiosa.** 22-26 de juny. Organitzat per l'ISCREB i el Diàleg Interreligiós Monàstic, s'adreça principalment a monjos i monges compromesos en aquest àmbit de diàleg, però també a totes les persones interessades al temari, que versarà sobre el diàleg interreligiós en general i també sobre budisme zen. Informació: Gna. Griselda, telèfon 937 745 030.

## CULTURA

**Festival Pacem - Poesia a Collbató en memòria.** 7 de juny, 18 h. Música i poesia dels compositors Granados, Satie, Schumann i els poetes Apelles Mestre i Alberdi, interpretada pel Duo Dacapo: Bernat Cabero com a recitant i tenor i Mònica Pons com a pianista, sota la direcció de Jaume Creus. Organitzat per l'Associació Amics de l'Orgue-Collbató, a l'església de Sant Corneli.

## ECO DE LA PALABRA

### Variaciones sobre el amor resucitado (IV)

**C**omo decimos, «cada uno amarà con todo cuanto es y hace, sea lo que sea». Y como también somos «carne», y nuestra carne también resucita («creemos en la resurrección de la carne»), entonces el amor resucitado tendrá que ser «encarnado».

¿Qué quiere decir «amor encarnado»? En nuestro lenguaje usamos las palabras «carne» o «encarnado» con significados algo diferentes.

En primer lugar, cuando decimos «creo en la resurrección de la carne» queremos decir que creemos y esperamos que nuestro cuerpo resucitará, como el de Cristo. En este sentido, por el amor resucitado amamos con el cuerpo y en el cuerpo. Nuestro cuerpo, en efecto, es lugar e instrumento de amor. El cuerpo de quien ha resucitado en Jesucristo por la fe y el bautismo es un sacramento de amor, es presencia y ofrecimiento de amor.

Según este significado, no podemos evitar recordar qué lejos de esta visión están muchas conductas centradas en el cuerpo humano que vemos todos los días: en el mundo de la imagen, en el de los enfrentamientos (violencia, tortura...), en el de la sexualidad, en el de la medicina... ¡Qué difícil

es ver el amor resucitado en determinadas maneras de entender y vivir la sexualidad! En cambio, ¡qué transparencia de amor puede haber en unas manos que acarician con delicadeza, y en unos brazos que estrechan sinceramente el amigo! Pero también, ¡qué sacrilegio contra el amor hay en el beso de Judas! (Lc 22,47-48), y ¡qué sacramento de amor hay en la cabeza de san Juan reclinada sobre el pecho de Jesús! (Jn 13,25). Porque el factor decisivo no es el gesto del cuerpo, sino el amor resucitado que ponemos en el gesto.

En los encuentros del Resucitado con sus discípulos se adivina un deseo constante de Jesús de mostrar que Él tenía un verdadero cuerpo, que se podía ver y tocar. Más aún, que era el mismo cuerpo que tenía antes de su muerte, aunque con otra forma. Entonces todos sus gestos corporales se convertían así en sacramentos de amor resucitado (como por ejemplo, las comidas con los discípulos).

—Nuestro cuerpo tiene múltiples exigencias, que nos reclaman constantemente (alimentación, comodidad, placer). Pero el amor resucitado es tan fuerte que transforma las exi-

gencias en vehículo de donación, de afecto, de servicio, ofrecimiento y alabanza...

—Nuestro cuerpo, por él mismo, no es más que aquello que encuentran los ojos del médico, una compleja combinación de células y reacciones fisicoquímicas. Pero el amor resucitado hace que el cuerpo llegue a ser presencia de amor personal.

—Nuestro cuerpo sigue la ley del crecimiento y de la progresiva degradación hasta la muerte. Pero el amor resucitado cambia esta trayectoria en un camino ascendente hacia la plena juventud.

De momento vivimos en la ambigüedad. San Pablo nos decía, empleando el futuro, «Él transformará nuestro pobre cuerpo en un cuerpo glorioso como el suyo» (1Co 3,21); pero también en presente «¿no sabéis que vuestro cuerpo es templo del Espíritu Santo?» (1Co 6,19). Hoy pues, «glorificad (amando) a Dios en vuestro cuerpo» (1Co 6,20).

† Agustí Cortés Soriano  
Obispo de Sant Feliu de Llobregat